

Telecí a Pustá Rybná, 25.12.18, Boží hod vánoční s VP

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.

POZDRAV Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

INTROIT Ž 98, 1-3

PÍSEŇ 510 o pane můj

VSTUPNÍ MODLITBA

Milostivý Otče nebeský, sklonil ses k nám ve své lásce a dal jsi nám svého Syna, aby nikdo z těch, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Pane Ježíši Kriste, jednorozený Synu Boží, pro naši spásu jsi na sebe vzal naše tělo a sestoupil do hlubin trápení i smrti. Duchu svatý, dej, abychom dnes uslyšeli zvěst vánočního evangelia jako andělské poselství z nebe. Ať rozechvěje naše srdce vděčnými chválami. Dej, ať u Kristova stolu máme s celou církví podíl na nebeské radosti a ať tato radost zůstane trvale v nás. Dej, ať o ni můžeme vyprávět druhým. Ať evangelium o narozeném Spasiteli zní až do posledních končin země. V jednotě víry s bratry a sestrami, kteří tě dnes po celém světě oslavují, i se zástupy nebeskými ti vzdáváme čest a chválu. Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh má v nich zalíbení! Haleluja.

I. ČTENÍ / Iz 9, 5-6

PÍSEŇ / 294 o křesťaně

OHLÁŠKY

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Bože trojjediný, ty jsi nezůstal ve slávě nebes. Ve své nezměrné lásce jsi sestoupil k nám do našeho světa. Věčné Slovo vzalo na sebe v Ježíši Nazaretském naše tělo.

Milostivý Otče, dej své církvi, aby si ničím nedala přehlušit radost z tvé lásky. Ať v ní stále zní radostná zvěst o tvém Synu, který se narodil jako bezmocné dítě. Způsob, ať tato zvěst potěšuje nás i všechny, kdo se cítí bezmocní ve svém stáří, v opuštěnosti, v nemocech. Věrný Otče, dej, ať vánoční evangelium o tvém Synu, ohroženém hned po narození, posiluje nás i všechny, kdo jsou ohrožováni bezprávím, nespravedlností, násilím, všechny, kdo jsou ve vězení, kdo trpí ve válce.

Nebeský Otče, dej, ať vánoční evangelium o betlémské hvězdě zvěstuje všem, že celý vesmír má svůj smysl v narozeném Mesiáši. Dej, ať tato zvěst potěší všechny, kdo se něčeho bojí, kdo jsou v moci starostí a vin, všechny, jimž se ztrácí smysl života.

Otče, buď s manžely, rodiči, dětmi, kteří spolu žijí v lásce a radosti. Slitovávej se nad domovy, které ohrožuje nedorozumění a nevěra, kde se rodiče trápí kvůli dětem a děti kvůli rodičům.

Otče všech lidí, dej, ať vánoční evangelium, v němž nebeští andělé zvěstují pokoj, pokoří všechny, kdo spoléhají sami na sebe, kdo si myslí, že narozeného Spasitele nepotřebují. Dej, ať toto evangelium světu přinese pokoj a mír.

III. ČTENÍ (POSLÁNÍ) Fp 2, 13-16

POŽEHNÁNÍ Sám pak náš Pan Ježíš Kristus a Bůh náš Otec, který si nás zamiloval a ze své milosti nám dal věčné potěšení a dobrou naději, nechť povzbudí vaše srdce a dá vám sílu ke každému dobrému činu i slovu. Amen. (2 Te 2,16n)

PÍSEŇ 550 až potud nám

II. ČTENÍ (ZÁKLAD KÁZÁNÍ) Lk 2, 10-14

Milí přátelé v Kristu,

tak jsme se konečně dočkali. Máte radost? Možná ne takovou jako já, adventní čas plný očekávání a společných setkání byl celkem fajn. A teď jde spíš o to, jestli máte radost z toho, co se právě stalo, totiž narození Krista Pána.

Nebo se vás naopak zmocňuje veliká bázeň. Obava z toho, co přijde, co nás všechny dnes nebo i v příštích dnech, týdnech, měsících, letech ještě čeká? Neboli a jednodušeji řečeno: bojíte se?

Tak všem vám, kdo se něčeho bojíte, říká anděl Páně neboli Boží posel: nebojte se. A teď proč? Nebo spíš čeho. Nebojte se ničeho. Hle, zvěstuji vám tu velikou radost, která bude pro všechny lid. Nebojte se nikdo, nebojte se, neboť mám pro vás dobrou zprávu. Zprávu, která vám zajisté udělá radost.

Ne, vyslanec z nebe poslaný nám neříká nic nového. Jen se nám pokouší sdělit, co to s námi má udělat. Chce nám říct, abychom se především nebáli a současně nás trochu zklidnit před vším tím nadšením a nastolit ten úplně nejzákladnější životní postoj, totiž opravdovou radost z toho, co se právě stalo.

A co že to? Narodil se Kristus Pán, veselme se, zpívali jsme včera. Už je to tady, už je to tak. Pro někoho včera, pro jiného třeba

právě dnes se udává ta veliká věc, že se rodí nový život. A to jen tak ledajaký. Dnes se vám narodil Spasitel. Do lidského světa vstupuje Bůh, aby ho zachránil ode všech nepravostí a ze všeho zlého a dal, vrátil mu radost. Nebo radost, velikou radost, která bude pro všechny lid, který s ním měl kdy něco společného, např. smlouvu, z konečného naplnění zaslíbení, na které jsme tak dlouho čekali. Aby se nám stal člověkem, sestoupil do našeho lidství a byl tu především pro nás. Ne, že by předtím nebyl, ale v Kristu Pánu se nám Bůh stává člověkem, v městě Davidově, místě starozákonních proctví. Bůh nám dává svého Syna a my se díky němu můžeme stát lepšími nebo možná ještě lepšími lidmi. Ano, ten, kdo nám přináší tu skutečnou radost, a to nejen z vánočních dárků a napečeného cukroví, je sám Bůh, přinášející naději, dokonce velkou naději, že to s námi se všemi i všechno nakonec dobře dopadne. Že do našeho života a světa přišel ten, z něhož se můžeme radovat a přináší nám sám sebe, sebe sama v podobě malého dítěte. A co víc si přát?

A toto vám bude znamením: k přítomnosti Božího království patří to nejmenší, nejubožejší, nejzranitelnější a nejponíženější stvoření, malé děťátko v plenkách položené do jeslí. Bůh k nám sestupuje v novorozeněti. Nejde jen o to, že se musel do našeho světa narodit jako malé dítě, jde o to, že na sebe vzal podobu robátka, jemuž

jsme se i my přišli poklonit. Sklonil se k nám v malém děcku, abychom se my mohli sklonit před jeho ponížením.

A svým příchodem proměnil celý svět. To, co hlásají všudypřítomní andělé, se i děje a celé lidské stvoření se najednou stává místem a domovem pro čerstvě narozeného a v té nejlidštější podobě přijatého Pána Jezu Krista. Což zní skoro až neuvěřitelně. Protože kdo z nás by nechtěl, aby se takovou radostí stalo copak narození jednoho nového života, ale hned i Spasitele, který tu nejen že bude pro všechny a zvláště pro ty, kdo v něj i věří, ale jeho samotná přítomnost osvětlí i celý svět, do něhož se zrodil a přinese nám novou naději v jeho pokračování. V nově narozeném Synu Božím se totiž mj. končí jedna etapa, ta, při níž se hlavně zaslíbovalo, co všechno přijde po ní a pomalu otevírá druhá, kdy se jednak plní všechny naše naděje o záchraně tohoto světa a jednak až k nám přichází ten, který pouhou svou přítomností proměňuje i celý svět k lepšímu. K lepšímu místu k životu, kde se mj. už nebudeme muset ničeho bát.

Přišel k nám a my ho tak i přijali, v jesličkách na slámě, v nuzném Betlémě leží malé pacholátko na zimě. A hned, přesto nebo možná právě proto se kolem něj sbíhají nebo spíš slétají všichni andělé i s celým nebeským zástupem a chválí Boha.

A pozor, teď to přijde: Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení. Bůh za námi a mezi nás

přišel, aby se nám dal poznat, nově se narodit, zpřítomnit se v Betlémě a tím přinést, zvěstovat, dát svůj pokoj. S Bohem přichází radost a pokoj pro všechny lid. Přichází ten, který nás chce svou přítomností spojit v jedno, v jeden lid, v jednotný zástup, kde bude každý zvláště ve své rozmanitosti, ale přitom všichni společně i s nebeskými zástupy chválit Boha a radovat se z jeho přítomnosti. Spásné přítomnosti, již nám zvěstují i všechny nebeské mocnosti. Celé nebe, které přitom Pána Boha chválí a oslavuje, zatímco on přichází sem, k nám, s tou dobrou zprávou, že nás má všechny rád, má v nás zalíbení a chce tu s námi být.

V našich otázkách i pochybnostech, v úzkostech i hledání, chce být s námi i pro nás, na našich cestách, i když zrovna někde stojíme. Přichází z nebe a sestupuje až k nám, aby tak to, co je nad námi spojil i s tím, co je pod námi, dal se nám poznat jako člověk a tím i naplnil své plány s námi lidmi i s celou touto zemí.

To nejdůležitější z celého vánočního příběhu nám přichází právě od zástupů z nebe, že se nad námi Bůh smiloval a poslal nám svého Syna, v němž i on sám sestoupil na naši zem, aby i jí spojil s tím, co máme nad hlavou a stal se nám člověkem. Vstoupil do našich životů a způsobil nám radost velikou, která je tu pro všechny.

Přichází do našich temnot, těžkostí, smutků i starostí. Když nám něco chybí, nebo když se nedaří, do dnů všedních i svátečních

přináší své světlo. Svou přítomností prosvěcuje nejen naši zem, ale i naše srdce, myslí, člověčenství. Dává nám pokoj a dobrou vůli, je tu celý pro nás a ve své milosti si zamiloval i nás. Ano, Bůh v nás má své zalíbení. A co víc si o Vánocích přát než vědomí velikosti jeho lásky, která se nás ujímá právě v narozeném Spasiteli.

Bere na sebe naši bídu, naši bezmoc, a právě v nich prokazuje své božství, svou lásku k nám lidem, kterým tak nezbyvá nic jiného než ji vděčně přijmout.

Ano, odpovědí na Boží sestoupení je naše vděčnost. A spolu s ní i šíření Boží milosti a pokoje, jenž se ujímá nás i všeho lidu a zejména o Vánocích by měl být jistým znamením Boží přítomnosti v Pánu Ježíši Kristu, našem Spasiteli.

A děje se to pro nás lidi a pro naši spásu. Jako první se s touto radostnou zprávou setkávají pastýři, kteří se v noci střídali v hlídkách u svého stáda, nikdo jiný. Jen tento ostatek vyvoleného lidu, očekávající v temnotách pod širým nebem příchod Spasitelův. A právě jim se jako prvním dostává slyšet tu radostnou zvěst, evangelium o narození Spasitele a slyší ji rovnou z nebes od Božího posla, aby se jí především nebáli a jen se na ni dobře připravili. S vědomím, že si Bůh své lidské pokolení vyvolil, aby v něm ve svém Synu přebýval a spolu s ním i obnovil i svou smlouvu pokoje.

A právě to je, milí bratři a sestry, důvodem i k naší radosti. Už protože kdykoliv se a zejména o Vánocích zvěstuje odpuštění jako znamení obnovení smlouvy s Bohem a člověkem a spolu s tím i ujištění o Božím zalíbení v nás lidech, má i z našich úst znít ten radostný chvalozpěv slávy. Na výsostech Bohu spolu s pokojem mezi všemi lidmi. A vždy znovu a znovu můžeme a máme a prožíváme radost z Kristova sestoupení na zem, pro nás a pro naši spásu, radost z jeho vtělení a narození, radost z Boží lásky k nám lidem.

Milí přátelé, evangelium pro dnešní den nám neklade žádné velké otázky. Jen nás ujišťuje o přítomnosti toho, který nás zbavuje vší bázně, úzkosti i obav a staví nás pod slávu Boží a dává nám svůj pokoj. Co víc bychom si měli přát? Snad, aby se tato radost nestala jen něčím plytkým, co zůstane jen na povrchu a pomine prvním závanem větru se sněhem či sněhu s větrem. Přejme si, aby nás provázela po celý ten mezisváteční čas, aby nám byla tím, čím má, totiž závazkem, že Bůh má i tady na zemi, mezi námi, své místo. A my abychom žili k jeho slávě a sobě k spasení a mohli tak i kolem sebe šířit ten pokoj, který nám Hospodin svou přítomností v Ježíši Kristu nabízí. A na závěr jedno mé osobní přání: aby se nejen v tento čas stal i tento sbor místem společenství a Božího zalíbení, kde bude mít každý své místo a bude otevřen lidem všem.